

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobkyně: **R. B.**, narozená „X“,
státní příslušnost Arménská republika,
bytem „X“,
zastoupená Mgr. Tomášem Císařem, advokátem,
sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**,
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2021, č. j. OAM-492/ZA-ZA11-ZA21-2021,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 3. 9. 2021, č. j. OAM-492/ZA- ZA11-ZA21-2021, **se pro vadu řízení zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 8 228 Kč ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2021, č. j. OAM-492/ZA- ZA11-ZA21-2021, jímž bylo rozhodnuto, že žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany je podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) nepřipustná, a řízení o udělení mezinárodní ochrany se podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavuje.

Žaloba

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

2. V podané žalobě žalobce poukázala na to, že z § 10a písm. e) zákona o azylu plyne nutnost kumulativního splnění dvou podmínek pro to, aby bylo možné opakovanou žádost věcně projednat: 1) je nutno uvést nové skutečnosti nebo zjištění, jež by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele; 2) musí se jednat o takové skutečnosti a zjištění, jež nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení. Tyto podmínky mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu nové žádosti, které může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí. Žalobkyně byla přesvědčena, že v jejím případě byly splněny podmínky pro to, aby žádost mohla být věcně prozkoumána. Byla toho názoru, že neměla dostatek prostoru, aby dostatečně odůvodnila svou žádost a aby mohly být zjištěny skutečnosti podstatné pro posouzení žádosti jako nepřipustné. Zdůraznila, že žalovaný vycházel prakticky výhradně ze žádosti o mezinárodní ochranu, která nemůže být dostatečná pro zjištění stavu věci. S ohledem na změny rozhodných skutečností v domovské zemi žalobkyně ani nemohlo jít o opakovanou žádost, neboť válečný konflikt v průběhu předchozího řízení před žalovaným ještě neexistoval, a s ohledem na to, že právě o tento konflikt taktéž opírala žalobkyně své azylově relevantní důvody, nemůže být napadeným rozhodnutím tvrzeno, že žádost je opakovaná, resp. nepřipustná ve smyslu výroku napadeného rozhodnutí, jestliže žalobkyně uvedla nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a tyto svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona.
3. Zdůraznila, že žalovaný se při posuzování shora uvedeného nezabýval tvrzenými skutečnostmi řádně, neprokázal opak, neobstaral jediný aktuální podklad, nezjistil aktuální bezpečnostní situaci v zemi žalobkyně, ani se o to nepokusil, naopak operoval s podklady více než rok starými a pouze jediný podklad (tematicky odlišný) byl z roku 2021, ale zhotovený tři měsíce před podanou žádostí, navíc při jeho zpracování byl použity rovněž skutečnosti značně neaktuální patrně vlivem doby zpracovávání zdrojů. Žalobkyně měla za to, že nedošlo k řádnému přezkoumání přípustnosti podané žádosti. Opakovanost této žádosti tak spočívá pouze v tom, že byla podána v pořadí již druhá žádost, nicméně zcela odlišná.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl. Konstatoval, že žalobkyně svou opakovanou žádost odůvodňovala konfliktem Arménie s Ázerbájdžánem a Tureckem, dále nepříznivou pandemickou situací a v posledku rodinnými vazbami, konkrétně tím, že má na území ČR manžela. Uvedl, že se podrobným způsobem vyjádřil ke konfliktu mezi Arménií a Ázerbájdžánem a dospěl k závěru, že tento již ukončený válečný konflikt žalobkyni, která navíc pochází z Jerevanu, v žádném případě neohroží. Žalobkyně dále uvedla obavu z vojenského konfliktu mezi Arménií a Tureckem, nicméně podle informací žalovaného žádný takový konflikt neprobíhá. Co se týče rodinných vazeb žalobkyně na území ČR, ani tyto nemohou být dle žalovaného důvodem pro meritorní posouzení její opakované žádosti. Rozhodnutí žalovaného totiž pro žalobkyni neznamena zákaz vyřídít si na území ČR legalizaci pobytu jiným způsobem, než žádostí o udělení mezinárodní ochrany. Žalobkyně společně s jejím manželem může zároveň realizovat rodinný život kdekoliv jinde. Žalovaný uzavřel, že pro meritorní posouzení opakované žádosti žalobkyně nebyly dány důvody.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobkyně ani žalovaný se po řádném poučení, že mohou vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili.
6. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během patnáctidenní lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. a § 32 odst. 1 zákona o azylu. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci nebyly zjištěny.
7. Ze správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Dne 31. 1. 2017 podala žalobkyně první žádost o mezinárodní ochranu, kterou odůvodnila tím, že byla v Arménii pronásledována z politických důvodů, konkrétně v souvislosti s hnutím Sasna Tsrer, které podporovala, což bylo považováno za trestný čin. Následně dne 22. 3. 2018 vydal žalovaný rozhodnutí pod č. j. OAM-95/ZA-ZA11-ZA18-2017, kterým žalobkyni mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu neudělil.
8. Dne 9. 7. 2021 podala žalobkyně opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Dne 19. 7. 2021 se žalobkyně dostavila na pracoviště žalovaného, kde poskytla údaje ke své žádosti, o čemž byl sepsán protokol. Žalobkyně uvedla, že je státní příslušnicí Arménské republiky, je vdaná za A. A., jenž má v ČR povolen trvalý pobyt, a má nezletilou dceru K. M., nar. „X“, taktéž státní příslušnicí Arménské republiky. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu uvedla, že v Arménii zuří válka s Ázerbájdžánem, a proto se do Arménie nemůže vrátit. Dále vypověděla, že Arménie je také v boji s Tureckem, nemá v úmyslu do Arménie jet a bojovat tam. Poukázala na nepříznivou situaci v souvislosti s onemocněním Covid-19, přičemž v Arménii studovala zdravotní služby, přičemž po konci studia se zavázala, že se zdravotnickým vzděláním půjde pomáhat, pokud si to vyžádá situace - přírodní katastrofa či válka. A ve válce nechce jako zdravotní sestra sloužit.
9. Ze spisového materiálu rovněž vyplynulo, že si žalovaný před rozhodnutím ve věci obstaral Informace OAMP ze dne 26. 5. 2020 - Arménie - Bezpečnostní a politická situace v zemi (stav květen 2020), Informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 10. 9. 2020 o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do Arménie, údaje Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) za rok 2020 - Arménie - Údaje o zemi a Základní informace o historii a současném konfliktu mezi Arménií a Ázerbájdžánem o Náhorním Karabachu.
10. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
11. Podle § 11a odst. 1 téhož zákona, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

12. Podle § 25 písm. i) téhož zákona se řízení zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
13. Soud se předně zabýval stěžejní námitkou žalobkyně spočívající v tom, že její žádost o mezinárodní ochranu nebyla nepřipustná dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, a nebyly proto splněny podmínky pro zastavení řízení podle § 25 písm. i) téhož zákona, ale její žádost měla být meritorně posouzena.
14. Soud poukazuje na to, že žalovaný v řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu primárně opětovně meritorně neposuzuje, zda důvody uváděné cizincem v nové žádosti jsou relevantní pro udělení mezinárodní ochrany v jakékoliv formě. Institut opakované žádosti neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout ty případy, kdy se objeví takové skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které zároveň bez vlastního zavinění nemohl uplatnit během předchozího, již pravomocně ukončeného, řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je nezbytné dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, která může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, ze dne 9. 1. 2020, č. j. 5 Azs 199/2019-27, ze dne 6. 2. 2020, č. j. 9 Azs 338/2019-52). Úkolem žalovaného v případě opakovaných žádostí cizince o udělení mezinárodní ochrany je tedy s ohledem na shora uvedené především zkoumat, zda nedošlo k podstatné změně okolností, jež v předchozích případech vedly k zamítnutí předchozích žádostí o udělení mezinárodní ochrany.
15. Soud odkazuje též na závěry rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, publ. pod č. 2642/2012, v nichž uvedl, že *„připustnost opakované žádosti je třeba posuzovat jak z pohledu možných nových skutečností a zjištění pro udělení azylu, tak z pohledu možných nových skutečností a zjištění pro udělení doplňkové ochrany. Přitom i opakovaná žádost, která formálně neuvádí nové skutečnosti či zjištění pro udělení azylu ani doplňkové ochrany, nemůže být podle názoru rozšířeného senátu považována za žádost shodnou, a tudíž nepřipustnou, jestliže se od předcházejícího pravomocného rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany zásadním způsobem změnila situace v zemi původu a tato změna by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany proto musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Nejvyšší*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

správní soud proto uzavírá, že správní orgán je povinen zkoumat v průběhu řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany v souladu s § 10a písm. e) zákona o azylu, zda žadatel neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění týkající se důvodů pro udělení azylu nebo důvodů pro udělení doplňkové ochrany, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Přípustnost opakované žádosti je tak třeba posuzovat z pohledu možných nových skutečností a zjištění jak pro udělení azylu, tak udělení doplňkové ochrany. Obsahuje-li opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany takové nové skutečnosti nebo zjištění, je správní orgán povinen hodnotit takovou žádost jako přípustnou a meritorně o ní rozhodnout. V opačném případě řízení o nepřípustné žádosti podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaví.“

16. Soud současně uvádí, že z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2018, č. j. 5 Azs 181/2018-45, plyne, že: *„Za nové skutečnosti nebo zjištění je pak ve smyslu procedurální směrnice nutno považovat nikoli jakékoli nové skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele.“*
17. Soud opakuje, že žalobkyně první žádost o mezinárodní ochranu odůvodnila jejím politickým pronásledováním v souvislosti s podporou hnutí Sasná Tsrer a událostmi, které se k tomuto hnutí vázaly. Opakovanou žádost o mezinárodní ochranu podanou dne 9. 7. 2021 žalobkyně odůvodnila jinými důvody, a to konfliktem mezi Arménií a Ázerbájdžánem a Arménií a Tureckem, v jejichž důsledku by se těchto konfliktů musela účastnit, a nepříznivou pandemickou situací způsobenou onemocněním Covid-19. Z uvedeného porovnání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany, které žalobkyně uvedla v první a v opakované žádosti o mezinárodní ochranu, je zřejmé, že žalobkyně v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uváděla relevantní nové skutečnosti z hlediska doplňkové ochrany, a to válečný konflikt mezi Arménií a Ázerbájdžánem a Arménií a Tureckem, které vypukly po uplatnění její první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 31. 1. 2017. Z uvedeného plyne, že žalobkyně uplatnila přinejmenším ve vztahu ke konfliktu mezi Arménií a Ázerbájdžánem, který vypukl v roce 2020, novou skutečnost, která je relevantní pro hodnocení udělení doplňkové ochrany a kterou nemohla uvést v řízení o její první žádosti o mezinárodní ochranu; zároveň předmětný válečný konflikt jednoznačně svědčí o tom, že došlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Lze v této souvislosti odkázat na napadené rozhodnutí, v němž žalovaný na straně 3 jeho rozhodnutí připustil existenci konfliktu mezi Arménií a Ázerbájdžánem o Náhorní Karabach, který trval od 27. 9. 2020 do 9. 11. 2020, a posuzoval tento konflikt to ve vztahu k možné existenci vážné újmy dle § 14a odst. 2 zákona o azylu v případě žalobkyně. Z toho je patrné, že i sám žalovaný existenci konfliktu mezi Arménií a Ázerbájdžánem považoval za novou skutečnost, která je relevantní s ohledem na posuzování možnosti udělení doplňkové ochrany žalobkyně.
18. Soud proto shrnuje, že opakovaná žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany obsahuje takové nové skutečnosti relevantní pro udělení doplňkové ochrany, pro které byl žalovaný povinen hodnotit takovou žádost jako přípustnou a meritorně o ní rozhodnout. V posuzované věci tudíž nebyl žalovaný oprávněn vyhodnotit opakovanou žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany ze dne 9. 7. 2021 jako nepřípustnou dle § 10 a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o této žádosti zastavit dle § 25 písm. i) téhož zákona. Dle názoru soudu tak byly naplněny zákonné podmínky pro to, aby žalovaný žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany opětovně věcně projednal. Žalovaný tudíž postupoval v rozporu se zákonem, jestliže řízení podle § 25 písm. i) zákona o azylu Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zastavil, neboť shledal žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany podle § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona nepřipustnou. Tím žalovaný podstatně porušil ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, neboť opakovanou žádost žalobkyně o udělení mezinárodní měl posuzovat jako přípustnou a meritorně o ní rozhodnout. V postupu žalovaného tudíž soud shledal vadu řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

19. Soud tedy shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro vadu řízení zrušil. Zároveň soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.
20. Vzhledem k tomu, že žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobkyni do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 8 228 Kč. Náhrada se skládá z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení – písm. a); podání žaloby – písm. d)] a z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu]. Vzhledem k tomu, že právní zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se částka odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů o částku 1 428 Kč odpovídající příslušné dani z přidané hodnoty, kterou je povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 19. ledna 2022

Mgr. Ladislav Vaško v.r.
Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)